

מייד על תאווה הגדולה של הרוזן, שחי חיים ספרטאניים וחסך את רכושו כדי להשאיר לשת יורשיו, להגדיל את הוננו. לשיינבורן הציע וינטר יסקה אצילית במיוחד, כיאה למעמדו ותוארו. הוא סיפר כי ברשותו, נמצאת שכנית-חמדת אמיתית: ציורישמן של שני נזירים בגודל של 143x55 ס"מ, שאושר עלידי חוותידעת צייר האיטלקי הנודע ג'ובאני בליני (1430-1516).

וינטר לא הציע לשיינבורן את התמונה. הוא רק הראה לו צילום שלה, טען כי יש הזדמנות לרכוש את התמונה במחיר של 2.5 מיליון ל"י וכי יש לו עבודה כבר קונה במחיר של 6 מיליון ל"י. הוא הציע לרוזן להיכנס עימו בשותפות לעיסקה ולהתחלק עימו ברווח. שיינבורן קפץ מייד על המציאה. הוא סייע לוינטר לממן את רכישת הציור הנדיר וכעבור ימים מספר הודיע לו וינטר שגר כי מכר את הציור וכי חלקו ברווח הוא כשני מיליון ל"י. וינטר הציע לשיינבורן להחזיר לו מייד את השקעתו ורווחיו או להשקיע את כל הסכום בשני תפוזים עימו לשם רכישת ציורים נדירים אחרים ומכירתם. מובן שהרוזן קפץ על ההזדמנות להרוויח עוד מיליונים.

הכנות לשיבה

לגרמניה

עיסקה הגדולה ביותר שהציע וינטר לשיינבורן היתה רכישת תמונה של ליאונרדו דה וינצ'י. השם בלבד סיחרר את הרוזן. וכך, ב-8 במאי 1967 חתמו וינטר ושיינבורן על הסכם של "רכישה משותפת של תמונת-שמן, של הצייר ליי אונרדו דה וינצ'י, בגודל 89x68 ס"מ, על כד". זוהי התמונה הידועה בשם המדונה והילד, שכדי לרכוש אותה היה הרוזן צריך להשקיע עוד 8 מיליון ל"י, בנוסף ל-5 מיליון שלו שכבר הושקעו בעסק. תאווה הבצע של הרוזן הגרמני היתה כה גדולה שוינטר לא התקשה להוציא ממנו עוד עשרות מיליוני ל"י כדי לממן רכישת ציורים נדירים אחרים, שבמכירתם רתם הבטיח לו וינטר להרוויח הון-עתק. הרוזן לא התעניין באמנות. האישיורים הי מווייפים שהמציא לו וינטר שיכנעו אותו כי מדובר ביצירות אמיתיות. אולם כשקפס חודשים ווינטר לא הצליח לבשר לו על רווחים שהצטברו ממכירת התמונות, החל חשדו של הרוזן להתעורר.

הסברו של וינטר, שלא קל למצוא קיר נה לתמונה של ליאונרדו דה וינצ'י בכך של 32 מיליון ל"י, לא הרגיע את הרוזן שדאג להשקעתו ורווחיו. או הציע לו וינטר עיסקה-חליפין שתפצה אותו: הוא היה מוכן להתליף את כל ההשקעה שהשקיע הרוזן ברכישת "יצירות האמנות" בקרקעות בספרד בחזירי הודמנות. אלא שלשם כך היה על הרוזן לשלם לוינטר את היתרה בסך עוד 8 מיליון ל"י. שיינבורן, קלאי מדופלם, שדגל בסיסי מא שפיסת-קרקע שווה יותר מאשר פיסת בד, אפילו אם איזה אמן מרח עליה צב עים, קפץ על העיסקה שהוצעה לו ושהבי טיחה לו רווחים-ספורות נאים. וינטר הע ביר לרשותו קרקעות ונכסי דלא-ניידי ליד מארדי ובאיביצה ששוויים היה פחות מרבע מהמחיר שהרוזן שלם ילם עבורן. אלא שבאביב 1969 החלה האדמה בר ערת מתחת לרגליו של וינטר. נודע לו כי בהמנכ, עם התגורר, החלה המישטרה להיעניין בעיסקות שמבצעים הוא ועוריו. רתו כמה שעות לפני שנחתם צורה-עצר נגדו, הוא קיבל מידע מוקדם, הצליח לטוס לציריך, משם ברח לישראל.

לרוזן שיינבורן השאיר וינטר יורשים הראויים לו: שני נוכלים מתלמידיו, שהמי שיכו לטבכו בעיסקות מופשקות ולהוציא ממנו את שאריות הוננו. מישפטם של שניים מהם עומד להיפתח במינכן בקרוב.

לטענת השטרן יוכל וינטר לשבת אז בקהל הצופים בבית-המישפט ללא חשש. שכן בחודש מאי הקרוב עומד לחול חוק ההתיישנות על העבירות המיוחסות לו. מודע לכך כבר החל וינטר סולל את הדרך לקראת שובו לגרמניה. לדברי הי שטרן, הוא הציע למישרד-האוצר במינכן, באמצעות פרקליט, מידידו של פרנץ יוף שטראוס, תשלום של 4 מיליון ל"י, ככר פר על חובו למס'ה-הכנסה בבוואריה. תשי לום החוב יאפשר לו לחזור לגרמניה ללא חשש ממצער.

אלא אם כן יחליט וינטר שהוא מעדיף בלבול את חודש מאי הקרוב בהיציא לכנסת.

(המשך מעמוד 33)

משום פיצוי הוגן על העלאת הנורמות וביסול הפרמיות. אבל אנחנו מוכנים לזה! לא אנחנו אלה שניתן יד למוטט את המדינה הזאת," הצהיר.

בשלב זה, לפחות, נראה שהם ממוטטים את שירות הנמל, כך, למשל, בבית האריזה הסמוך לנמל, נשלחו עוד ביום החמישי עובר לבתייהם כל הפועלים, שמרביתם עובדים על בסיס של שכר יומן "אני יכול להבין את פועליה-נמל," אמר משה בוילא (22), פועל בבית האריזה, "אבל אנחנו נשארו בלי עבודה. רק הפועלים שעובדים על משכורת חודשית יקבלו את שכרם. לנו אין בינתיים ממה לחיות."

הפרדסנים, האיכרים, היבואנים והיצואנים, יצאו השבוע בקול המהומות אדירה. דאגתם היא לחירותם, המאוחסנת במחסני הנמל ומתבלה. דיברו אפילו על להביא חיילי צה"ל לעבוד בנמלים.

ארמנד (33) פועל תיק נמל, שלדבריו היה בתחילת לרכו ימאי והכיר נמלים בכל העולם, יודע לספר כי שכרם של פועלי-הנמל בארץ הוא כשליש משכרו של פועל-נמל בחו"ל. "אבל," הוא ממחר להוסיף, "אנחנו לא רוצים משכורת של סוואר בחו"ל. אנחנו רוצים מה שמגיע לנו. לא יותר, אבל גם לא פחות. שלא יסדרו אותנו. כמו עד עכשיו, בכל מיני הסכמים מוזרים שנעשים מאחרי גבנו."

"בארץ, אם לא שובתים, לא מקבלים כלום. רק אם מתחילים לשבות, מתחילים לשמוע אותך, מה יש לך על הלב. אבל פיתאום, המציא את הפטנט של הצווים," עובדי נמל אילת עבדו ביום השישי האחרון כשעל דש סרבליה-עבודה שלהם פתק ועליו הכתובת, באדום זועק: "אני

פועל-נמל ביגדר

הציבור ישלם - אחרי הבחירות

עובד מכוח צו." גם בנמליה-היפה תיכננו לאמץ את הרעיון. והמישחק נמשך על הרציפים, שאינם הומים עוד כבעבר. הפועלים עושים "דור-קא" להנהלה ו"לכל המדינה." ההנהלה מפרסמת כי הם אינם עובדים למעשה, ומאיימת בשפיטת מפרייה-הצווים. "אם יש פטו כאן מישוח," הבהיר אחד הפועלים, "כולם יילכו אחריו לבית-הסוהר, לכולנו יש מישפחות, ילדים, הורים, אבל לא נפקיר הבריים!"

החלטת הממשלה, שקבעה למעשה כי הפועלים יקבלו לפחות חלק ניכר מדרישתם הכספית, לאחר משא-ומתן איתם, החזירה את הנמלים בארץ לעבודתם הי רגילה. פועלי נמל-אילת שבו לעבודתם עוד ביום הראשון השבוע, אחרי שנתקבלו דרישתם, הצנועה יותר מאלה של פועלי אשדוד וחיפה. ביום שלישי בבוקר חזרו גם פועלי שאר הנמלים לעבודה.

השאלה האחרונה שנותרה ללא פיתרון, היא: מי ישלם את הנוזקים התמורים שגרמה אותה שביחה. מיליוני דולרים לחקלאים; משכורותיהם של פועלי בתי-האריזה שי הושבתו מעבודתם, ומרביתם לא יזכו בשי שכר תמורת ימי שביחת הנמלים; וכספי הפיצויים לאוניות שעוכבו בנמלים ולוחי הזמנים שלהן שובש.

"האזרח ישלם, אחרי הבחירות," אמר אזרח שנקלע סמוך ללישכתו של ראשי-הממשלה, "האזרח הקטן תמיד משלם." מאיר דורון

אגודות

הכסף השחור של הפועל

אגודת הפועל תל-אביב מחזיקה קופה ב' לצרכים שמתחת לשוקה

"רוצים להכניס אותי לבוך! מעלילים עלי שאני חתום על כל מיני חשבונות" נבק שהרשגו בדרכים בלתי-כשרות, ושי שימשו את הפועל תל-אביב בכל מיני עיסקים מפקקות בשנים האחרונות. כך הגיב אדוארד סגל, מזכיר לשעבר של אגודת הפועל תל-אביב, שעות ספורות אחרי שיצא, ביום הרביעי בשבוע שעבר, מבניין מועצת-הפועלים בבית ברנר. מזה שבועות אחדים מהוה פרשת סגל אחד הסודות הכמוסים ביותר של אגודת הפועל תל-אביב בפרט, ומועצת-הפועלים בכלל.

המדובר בחשדותיהם של עסקנים במור עצה-פועלי תל-אביב - שאליה כפופה

מזכיר-ישעבר סגל

"להכניס אותי לבוך!"

הפועל תל-אביב - על כך שאדוארד סגל היה חתום ואחראי על חשבונות-בנק ש-נחלו בחשאי והושגו בדרכים בלתי-כשרות. חשבונות-הבנק הסודיים הללו מכר גים "קופות ב'".

ביום הרביעי שעבר לא הכחיש סגל, כי גם לאוניו הגיעו שמועות שטענו כי אם לא יחזיר את הכספים שעליהם כבין כול היה חתום, הוא לא יקבל את 50 אלף הלירות המגיעות לו כדמי-פיצויים, אחרי 12 שנות עבודתה כמזכיר הפועל תל-אביב.

בקיץ האחרון, עם פרישתו של סגל מן הפועל תל-אביב, שנה בלבד אחרי שהב טיח לחסל את קופה ב', נתגלתה שוב קופה כזו בהפועל תל-אביב, ואף נעשה בה שימוש. המיקרת אירע במתקת-הכ" דורסל של האגודה, כשזו היתה זקוקה לסכום-עתק כדי להחתיים את הכדורסלן לארי הורוביץ.

הכספים שזרמו במשך שנים לקופה ב' הגיעו ממכירת כרטיסים לאיצטדיון בלומ-פילד, שכן, מאות הכרטיסים שנותרו מדי שבת באגודת הפועל תל-אביב היו אמורים להיות הזמנות, ונמכרו עלידי אחד האי נשים המקורבים לקבוצת-הכדורגל.

בתקופה מסוימת היתה זה כוכביה-קבוצה, יהושע ("שיינע") פיינזבוים שהיה אחראי - באמצעות שליחים - למכירת הכרטיים. סים. מובן שהוא קיבל על כך עמלה. יתי רה מואת: אגודת הפועל תל-אביב, המז מינה את הכרטיסים מבית-הדפוס, לא דאגה שעל כל הכרטיסים המגיעים לידיה תוטבע החתמת "הזמנה". עלידי כך נתנה האגודה ידה למעשה תל-אחוקי.

ביונם מהזמנות. במציאות נראים ה- דברים כך: בית-הדפוס מדפיס, לקראת כל שבת, 20119 כרטיסים. 18231 כרטיסים מופצים עלידי משרד הדרן (שזכה ב' מיכרו להפצת כרטיסי בלומפילד לפני כ- שנה וחצי). בכל שאר מישרדי-הכרטיסים, 1888 כרטיסים עונתיים נשארים בידי ה- פועל תל-אביב, המפרישה חלק מהם ל- קבוצת בית'ר תל-אביב, שותפתה למיגרש באותה שבת. כשמכבי תל-אביב מופיעה היא מפרישה לבעלת האיצטדיון, הפועל תל-אביב, כאלף כרטיסים.

מאות הכרטיסים שנמצאים בידיה של הפועל תל-אביב מדי שבת מאפשרים ל- אגודה לעשות "ביונס" מכרטיסים המוג' דרים כ"הזמנות". ומהם צומחת קופה ב', הבלתי-חוקית, ששירתה את הפועל תל-אביב במצבים קריטיים.

זאת ועוד: השנה חילק מרדכי נויביץ, מזכיר החדש של הפועל תל-אביב, ל- כדורגלני הפועל ומכבי תל-אביב כרטיסים בשווי של יותר מ-80 אלף לירות. כל כדור רגלן מקבל ארבע הזמנות למישחק.

חלק מכדורגלני הפועל תל-אביב, ב- אמצעות אחד הסדרנים, מוכרים את כר- טיטיה-הזמנה שלהם בשוק הפתוח. מכירה זו מוסיפה הכנסה של מאות לירות מדי חודש לכל כדורגלן.

כבר עתה חוקרת המישטרה את פרשת היעלמם של כרטיסי-מינוי בשווי של אל- פי לירות, המדובר ב-20 כרטיסי-מינוי עור נתיים בשווי של 20 אלף לירות, שנגנבו בחודש דצמבר האחרון ממישרדו של מרדכי נויביץ.

שבוע ימים בלבד אחרי הגשת התלונה על היעלמם של הכרטיסים, פשטו מיספר חוליות של שוטרים בלבוש אורחי על הקופות באיצטדיון בלומפילד. חלק מה- כרטיסים נמצא בידי ספסרים, שנעצרו מייד לחקירה. אלה הודו, כי האיש שנתן להם את הכרטיסים היה עסקן בהפועל תל-אביב.

הטיפול בפרשה נתון עתה בידיה של מישטרת מרחב-הירקון, המסרכת לסגור את התיק מאחר שהיא רואה בכך עניין ציבורי.

אולם, לא רק פיענות מיסתרי היעלמם של כרטיסי-המינוי בהפועל תל-אביב טעון בדיקה מישטרית. כמוהו גם נושא מאות הכרטיסים של הפועל תל-אביב הנמכרים באופן בלתי-חוקי, לצרכיה של קופה ב' של האגודה.

תל-אביב

אלימות למען הניקיון

ציצ' החליט לנקות את העיר -

ופקחיה-העירייה

חוטפים מכות בחוצותיה

"אתה עוצר, בוא איתו" הכריז הפקח, והניח יד כבדה על כתפו של הצעיר הי שחרחר. "תסתלק מפה או שאני מפוצץ אותך!" באה התשובה המאימת.

יעקוב אהרונב (22), עמד בתחנה הי מרכזית. הוא שלף מכיסו חפטי-סיגריות והשליך, כלא-חרידי, את הגייר על המיד' רכה. בורברגע הבחין בו הפקח העירוני נמור-הקומה שעמד בסמוך, וניגש לרשום לו דו"ח-קנס. אהרונב המופתע לא שש לשתף פעולה, זאילו הפקח מצידו, התי עקש. כך פרצה התיגרה.

איש הג'א עירני אף לתחנת-המישטרה הסמוכה, והזעיק שוטרת. זו הגיעה למ' קום, נבהלה למראה התיגרה, ורצה חזרה לתחנה להזעיק ניידת. בינתיים כבר שכב הפקח על המידרכה, שעה שחבריו ניסו לרסן את אהרונב.

כשנראה היה שהעניין לא ייגמר בטוב הופיעה לפתע הגיידת, ונהגה החל מהפש לו בשלווה מקום-חנייה נוח. איש מישמר-הגבול ושוטר נוסף ניסו לפלס להם דרך בהמון, שהתענג על הצגת-החניכס, ועצרו את אהרונב. זו שוותר אחרי-כך בתחנת המישטרה, אך לא לפני שנפתח נגדו תיק פלילי.

"זה לא קל, לאכופ את החוק בעיר המ' טונפת הזאת," מילל אחד הפקחים אח' רי המאבק. התברר, כי למרות שהיה ברור מראש שמיבצע מסוג זה - של השלטת דרכי-התנהגות חדשות ברשות הרבים - (המשך בעמוד 47)